

Bài viết kỷ niệm 1975 - 2025:

Năm Mười Năm Cánh Dù Viễn - Xứ.

Cuong Vuong

... là cánh Dù đan bằng tiếc thương vô cùng.

Quả thật, tiếng tăm của cố Đại tá Nguyễn Đình Bảo lan ra khắp miền Nam lẫn bên kia vĩ tuyến 17 và cộng đồng người Việt hải ngoại; có công lao đóng góp không nhỏ của cựu sĩ quan Nhảy Dù nhà văn Phan Nhật Nam và Trung sĩ nhất Chiến Tranh Chính Trị nhạc sĩ Trần Thiện Thanh, người sáng tác rất nhiều bài hát về các anh lính miền Nam VN, người đã choàng lên vòng Nguyệt Quế cho Quân Đội VNCH.

Có người hỏi: *Trong bối cảnh nào mà anh có nhiều chất xúc tác để viết lên nhạc phẩm Người Ở Lại Charlie lại nổi tiếng đến như vậy?* Trần Thiện Thanh suy nghĩ giây lát rồi trả lời:

- Sau Mùa Hè Đỏ Lửa 1972, ca nhạc sĩ Nhật Trường Trần Thiện Thanh đang tưng sự tại Cục Tâm Lý Chiến / Tổng Cục CTCT / VNCH. Theo lệnh thượng cấp, anh & các nhạc sĩ trong đơn vị phải sáng tác kịp thời các nhạc phẩm về đề tài chiến tranh để tuyên dương và cổ vũ tinh thần chiến đấu của những người lính QLVNCH anh hùng trong các trận đánh MHDL 1972.

Thời gian đó anh chưa tìm được cảm hứng cũng như nhân vật. Tình cờ anh gặp lại người bạn, tức anh Phan Nhật Nam đang công tác trong Ban Liên Hợp Quân Sự 4 bên. Anh Trần Thiện Thanh bày tỏ rằng mình đang tìm ý tưởng để viết.

Nhà văn Phan Nhật Nam bèn kể lại diễn biến các trận tử chiến trên cứ điểm quân sự C (Cải Cách) hay Charlie C1, C2, C3 ⁽¹⁾ không cân sức giữa tiểu đoàn 11 Song Kiếm Trấn Āi với Sư đoàn chính quy Cộng Sản Bắc Việt.

Sau đây là bài viết của Cuong Vuong:

Sư đoàn được yểm trợ mạnh mẽ bởi các Trung Đoàn pháo binh, Phòng Không, Trung Đoàn chiến xa T-54, Trung Đoàn Đặc Công & rất nhiều loại vũ khí cộng đồng lợi hại, kể cả vũ khí hiện đại mà quan thầy Nga Sô, Trung cộng vừa cho ra lò: Trọng pháo có gắn đầu đạn delay xuyên phá công sự ngàm kiên cố: 122 mm 5 nòng, 130 mm ... sơn pháo 75 mm trực xạ, cao xạ 14,5 mm, 12,7 mm, 37 mm Đặc biệt hỏa tiễn vác vai AT-3 Sagger phá lô cốt, chống chiến xa; hỏa tiễn tầm nhiệt SA-7 lần đầu tiên có mặt tại chiến trường VN, nổi ám ảnh kinh hoàng trên bầu trời của các Pilot VNCH... và cả một " rừng súng Cối" đủ loại bao quanh các ngọn đồi Charlie, mà Cộng quân với quyết tâm dứt điểm các cứ điểm Cải Cách này bằng mọi giá.

Chuỗi cao độ C này nhìn xuống thung lũng sông Pô-Kơ, phía Đông Nam là thị xã KonTum, Đông Bắc là thị trấn Tân Cảnh (Bộ Chỉ Huy Tiên Phương sư đoàn 22 BB), hướng Đông là quốc lộ 14 có căn cứ Võ Định (BCH nhẹ Lữ Đoàn 2 Dù) vào cuối tháng ba năm 1972.

Sự kiện Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn II và Bộ Chỉ Huy Lữ đoàn 2 Dù cho con cái của họ nhảy xuống, thiết lập các "chốt chặn" kể trên là từ sự góp ý kèm theo lời hứa hẹn nếu chiến sự lớn nổ ra thì sẽ tăng cường các phi tuần của Không Lực Hoa Kỳ từ phi trường Utapao (Thái Lan) bay sang yểm trợ, của Cố Vấn Quân Đoàn II John Paul Vann (Người đã tử nạn trực thăng phía Nam thị xã Kon-Tum đêm 9 tháng 6 / 1972).

J P. Vann nhân vật bận đồ civil nhưng cố vấn quân sự cho Quân Đoàn II / QK II. Vann có vợ VN em họ đại tá kỵ binh Lý Tòng Bá; được giới chức quân sự Mỹ, Việt nhận định là người Liều Lĩnh, Hiếu Thẳng & Kiêu Ngạo. Kể khen cũng lắm, người chê cũng nhiều.

Charlie là một trong nhiều cứ điểm được Lữ Đoàn 2 Dù phân nhiệm phòng thủ theo hình cánh cung bắt đầu từ hướng Bắc là căn cứ Alpha, Yankee lẫn xuống Nam là Charlie, Delta, Hotel, Metro, kết thúc là căn cứ Bravo để bảo vệ Tân Cảnh gồm phi trường Phương Hoàng và bản doanh Bộ Tư Lệnh Tiên Phương Sư Đoàn 22 BB. Cao điểm Charlie được trấn giữ bởi một tiểu đoàn Nhảy Dù vốn vẹn chỉ 471 quân nhân trú đóng trên ba ngọn đồi.

Charlie trợ trợ, địa thế thấp, bất lợi hơn so với các cao độ 1513, 1773, 1274 ... của rặng núi Chu Mom Ray / Big Mamma cùng các cao điểm chung quanh Charlie mà Bắc quân đang chiếm lĩnh. Tại đây họ thiết trí rất nhiều ổ súng phòng không dã chiến (VC gọi là Pháo Phòng Không Tự hành), các giàn pháo tầm xa di động, rất lý tưởng để tác xạ đến các cao điểm Charlie.

Xét về địa thế quân sự, Charlie không giá trị bằng quận Lộc Ninh (tỉnh Bình Long / QK III). Quận tiếp giáp với tỉnh Kratie của Cao Miên, sào huyệt của Trung Ương Cục Miền Nam, nơi đang chỉ huy trực tiếp Chiến dịch Nguyễn Huệ (Nhóm chủ của VC dùng thay cho Mùa Hè Đỏ Lửa Quân Khu III)

Lộc Ninh cách Sài Gòn 125 km trên QL13, cửa ngõ để Cộng Sản BV xâm lấn lãnh thổ vùng 3 Chiến Thuật. Quận này lọt vào tay CS ngày 7/4/1972. Sau đó hai ngày, chiến xa CSBV có bộ đội tòng thiết đã áp sát và uy hiếp phía Bắc thị xã An Lộc. Nếu CS chiếm được tỉnh lỵ An Lộc, thì thủ đô SG cách An Lộc 100 cây số có thể thất thủ trong vòng một tuần lễ; hoặc An Lộc sẽ là Thủ Đô của cái gọi là Chính Phủ Cách Mạng Lâm Thời Cộng Hòa Miền Nam VN.

“Búng” được Charlie, Cộng Quân không chọn cứ điểm này làm bàn đạp đánh Tân Cảnh phía Bắc hay thị xã Kon-Tum phía Nam vì Sông Pô- Kơ là chướng ngại thiên nhiên. Chiến xa, vũ khí nặng không thể qua sông vì mất thời gian công binh bắc cầu vượt sông, mất yếu tố tấn công bất ngờ, luôn bị dòm ngó bởi đăm già trinh sát L-19.

Một tuần lễ sau ngày 15/4/1972 Charlie tan hàng, Bắc quân dùng QL 14 phía Bắc tỉnh Kon-Tum để chuyển quân từ mật khu Tam Biên sang, bao gồm sư đoàn 320 và sư đoàn 2 Sao Vàng từ Bình Định lên, có chiến xa, pháo các loại... bao vây và tấn công cường tập vào Tân Cảnh. Trung tướng Ngô Du tư lệnh Quân đoàn II và cố vấn sư đoàn 22 BB khẩn thiết **yêu cầu John Paul Vann đưa các Pháo Đài Bay B-52 đến giải tỏa, nhưng J. Vann từ chối.**

Trưa ngày 24/4/1972 Cộng quân đã tràn ngập BTL Sư Đoàn 22. Trước đó, Cố vấn Sư Đoàn được trực thăng của J. Vann cứu thoát, đại tá Lê Đức Đạt TL Sư Đoàn bị xem như mất tích.

Nhưng một khi Charlie án ngữ bởi những người lính Nhảy Dù thiện chiến; Sư Đoàn 320 CSBV, mệnh danh Sư đoàn Thép phải quyết tâm “nhỏ bỏ” cứ điểm này bằng mọi giá xương máu của bộ đội bằng cách áp dụng **chiến thuật thí quân** Biền Người cổ điển: Tiền Pháo Hậu Xung, học từ đàn anh Trung Cộng áp dụng trong chiến tranh Triều Tiên năm xưa, cốt gây tiếng vang quốc tế trên bàn hòa đàm Paris.

Hà Nội đâu tiếc xương máu của hàng triệu thanh thiếu niên miền Bắc, cho dù họ phải đốt cháy cả dãy Trường Sơn, để “Giải Phóng Miền Nam”? (Hồ Chí Minh)

Hoả lực Cao Xạ của Bắc quân tại Charlie quá khủng khiếp. Lưới đạn phòng không đan kín cả vùng chiến sự, gần như là vô hiệu hóa các khu trục cơ, lẫn các hợp đoàn trực thăng Gunship (võ trang), Slick (chuyên quân) ... của KQVN bay vào vùng Địa Ngục. Những chàng trai Hào Hùng trên không, Hào Hoa dưới đất, cố gắng hạ xuống thật thấp để xạ kích chính xác mục tiêu và tiếp tế cho người anh em Nhảy Dù phía bên dưới. Kết quả có phi cơ đã bị bắn cháy, Pilot & nhân viên phi hành được coi như Đi Không Ai Tìm Xác Rơi.

Tóm lại, tiểu đoàn của Trung tá Nguyễn Đình Bảo trong **hơn nửa tháng cầm cự, phản công**; trừ một vài lần được các phi tuần Khu Trục yểm trợ không kích, Charlie không nhận được bất cứ sự tiếp tế, tăng viện, tản thương nào từ phía KQVN hoặc Không Lực Hoa Kỳ. Nói cách khác, tiểu đoàn Nhảy Dù “Hai Cây Đèn Cầy” được J.P. Vann mang ra làm “mồi nhử” các Công Trường Chính Quy của tướng Cộng Sản Hoàng Minh Thảo, tư lệnh mặt trận B3 (V.C còn gọi là Chiến Trường Tây Nguyên).

Các đại đơn vị này vừa di chuyển cấp tốc từ Thanh Hoá vào “tập kết” tại các mật khu bất khả xâm phạm bên kia vùng Tam Biên (Biên giới Việt, Miên, Lào). J P Vann đưa ra kế hoạch xử dụng Nhảy dù cấp tiểu đoàn để dụ các Sư đoàn Chủ Lực CSBV tiến sâu vào trong lãnh thổ Kon-Tum thuộc Quân đoàn II **rồi tiêu diệt tất cả các sư đoàn thiện chiến này bằng pháo đài bay B-52 (SIC)**

Kết thúc cuộc chiến, cho dù đã có những “con gà cồ” của 5 căn cứ hoả lực thống thuộc tiểu đoàn 1 Pháo Binh Nhảy Dù của Thiếu Tá Bùi Đức Lạc, thi nhau yểm trợ hỏa lực tối đa, kịp thời, cùng các Tiền Sát Viên F.O

(Forward Observer) các đại đội. Họ là những pháo thủ đã cố gắng hết sức có thể **với số đạn pháo được cấp phát rất hạn chế, theo kiểu: “Con nhà nghèo đánh giặc”**.

Tiểu đoàn 11 Nhảy Dù tổn thất trên 90 % quân số, cộng thêm sự hy sinh của vị chỉ huy Trung tá Nguyễn Đình Bảo, một trong những sĩ quan Tiểu Đoàn trưởng dày dạn kinh nghiệm trận mạc của Sư Đoàn Nhảy Dù.

Địa danh nào thiếu dấu chân anh ?

Phan Nhật Nam trao cuốn Mùa Hè Đỏ Lửa cho Trần Thiện Thanh. Trong bút ký gồm có 4 chương, hai chương sau tác giả viết về mặt trận An Lộc và Trị Thiên. Hai chương đầu anh viết riêng cho cứ điểm Charlie.

Sau khi sách Mùa Hè Đỏ Lửa phát hành, tiếp đó nhạc phẩm Người Ở Lại Charlie ra đời.

Cả hai tác phẩm đều trở nên nổi tiếng trong nước. Đi đâu cũng nghe người ta hát Người Ở Lại Charlie và giới mê sách đều tìm đọc Mùa Hè Đỏ Lửa. Người ta đọc Mùa Hè Đỏ Lửa vì tò mò về diễn biến và kết thúc đầy bí ẩn của trận chiến Charlie, hơn là thưởng thức văn tài của tác giả.

Nhưng khán thính giả khi nghe ca sĩ hát Người Ở Lại Charlie là người ta cảm nhận ngay nét Bi Hùng của những người lính tác chiến, khi những người lính này từng ngày, từng giờ phải chứng kiến và đối diện với chiến tranh một cách tàn nhẫn và đau xót.

Đợi anh về

Chỉ còn trên vầng trán đũa bé thơ,

tắm khăn sô. Bơ vợ người góa phụ cầu được sống trong mơ

Phải nói Bút Ký Chiến Tranh - Mùa Hè Đỏ Lửa và địa danh Charlie là 2 yếu tố khởi đầu tốt đẹp cho những tác phẩm sau này viết về đề tài chiến tranh của nhà văn Phan Nhật Nam.

Nói đến Mùa Hè Đỏ Lửa là nghĩ ngay đến Phan Nhật Nam (Nam Xương)

Nghe Người Ở Lại Charlie là nghĩ đến Trung Tá Nguyễn Đình Bảo và Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù.

Văn chương của anh ngày càng hay hơn về nội dung cũng như câu chữ. Bằng lối viết văn giản dị nhưng hết sức lôi cuốn người đọc ngay từ những dòng nhập đề:

“Charlie, tên nghe quá lạ ... Quả tình nếu không có trận chiến mùa Hè 1972, thì cũng chẳng ai biết đến Charlie, vì đây chỉ là tên quân sự dùng để gọi một cao độ nằm trong chuỗi cao độ chập chùng vùng Tân Cảnh, Kontum hay Cải Cách hay C ...”

(ngưng trích).

Trong sách, anh đề cập khá nhiều chi tiết cuộc đọ sức thư hùng giữa hai bên; những mâu thuẫn chứa đầy trăn trở của vị chỉ huy, trung tá Nguyễn Đình Bảo với ban Tham Mưu tiểu đoàn trước những áp lực ngày càng gia tăng của Cộng quân lên Charlie.

Nhạc sĩ Trần Thiện Thanh sau khi đọc, rất xúc động và thương tiếc cho Trung Tá Nguyễn Đình Bảo Tiểu Đoàn Trưởng 11 Nhảy Dù và những người lính Mũ Đỏ can trường của ông, trong nỗ lực ngăn chặn nhiều sư đoàn Cộng quân xâm nhập từ biên giới phía tây Cao Nguyên Trung Phần. Những người lính Dù đã chiến đấu rất dũng mãnh dưới những trận mưa pháo, trước nhiều đợt cường tập biển người của bầy thiêu thân Sinh Bắc Tử Nam.

Sau nhiều ngày giao tranh khốc liệt trong tình hình vô cùng bí mật. Quân số hao hụt, rất nhiều thương binh, tử sĩ cần tản thương; thiếu thốn đủ thứ: C Ration, nước uống, đạn dược, thuốc cứu thương. 1 chọi 6... những Thiên Thần của Tổng Lãnh Michael đã anh dũng đền nợ sông núi. Hình hài, linh hồn anh Năm Nguyễn Đình Bảo cùng hơn bốn trăm tử sĩ Mũ Đỏ (2) đã An Nghỉ Đồi Đồi trên Ngọn Đồi Cẩm Tú.

Anh ! Anh ! Hỡi anh ở lại Charlie.

Anh ! Anh ! Hỡi anh già từ vũ khí.

Trả giá cho mộng xâm lăng, lòng cuồng tín & tính hiếu chiến; phía Cộng quân đã bỏ lại trên 1,000 xác cán binh Bắc Việt (nhiều nhất ở đồi C2 chồng chất lên nhau, nằm lênh khênh khắp ba ngọn đồi.

Từ nguồn cảm xúc mãnh liệt thôi thúc, chỉ thời gian rất ngắn, nhạc sĩ yêu mến Binh Chủng Nhảy Dù Trần Thiện Thanh đã cho ra đời tiếng thương ca bất hủ:

NGƯỜI Ở LẠI CHARLIE.

<https://youtu.be/PgZzBveB3-0?si=EaKbfGjkTXNRoScD>

*Xin một lần thôi, một lần thôi
Vấy tay tạ từ Charlie.
Xin một lần nữa, một lần nữa
Vấy tay chào buồn Anh đi.*

Chú thích

(1) Cuối tháng 3/1972 Tiểu đoàn 11 Nhảy Dù được phi đoàn trực thăng 235 / SĐ6 KQVNCH thả xuống các cao điểm Charlie. Họ phối trí các đại đội tại các cứ điểm sau đây:

☞ Cứ điểm C1 cao độ 960 (mét) về hướng Bắc cách C2 (BCH tiểu đoàn) gần nửa cây số, do đại đội 111 trấn thủ. Trung úy Nguyễn Văn Thịnh đại đội trưởng.

☞ Cứ điểm C3 cao độ 1000.

Đại đội 113, đại đội trưởng đại úy Hùng mập. Đóng quân phía bắc, dưới chân đỉnh Yankee, cách bộ chỉ huy Tiểu đoàn gần 3 cây số. Pháo đội D1 (tiểu đoàn 1 PB Dù) đóng tại đây.

☞ Cứ điểm C2 cao độ 1020 do Bộ chỉ huy (T.O.C) tiểu đoàn 11 trấn đóng.

Gồm các đại đội: 110, 112, 114.

Ngày 12 /04/1972 trung tá Nguyễn Đình Bảo tử trận tại cứ điểm này.

Phó tướng Thiếu tá Lê Văn Mễ (Mê Linh) lên nắm Quyền Tiểu Đoàn Trưởng chỉ huy cuộc phản công ...

(2) Tác giả cuốn “The Battle Of Charlie “, cựu thiếu tá Lực Lượng Đặc Biệt John J. Duffy (Đổ Phủ), cố vấn Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù, người cuối cùng leo lên chiếc Cobra rời khỏi tử địa, ghi lại: “ Trong số 471 quân nhân Nhảy Dù tham chiến trên các ngọn đồi lịch sử chỉ có 37 người thoát khỏi vòng vây “.

Còn số này có thể chưa tính đến số phận các pháo thủ pháo đội D1 & ĐỀ - Lô pháo binh (T.S.V) các đại đội. Nếu tin tức này xác thực, có nghĩa là 434 quân nhân của tiểu đoàn 11 Nhảy Dù đã vĩnh viễn nằm lại trên các ngọn đồi Charlie, kể cả cố Đại Tá Nguyễn Đình Bảo.